

VZPOMĀNKY KAPITĀNA HONZĀKA - 1.

PondĀlĀ-, 04 Āerven 2018

Jsem na chalupĀ, hornĀ- louka je jeden kvĀt. Ke ĀKulatĀ bĀjbĀĀ na kus ĀTMeĀi i stopeĀku jeĀTMabinkovĀ se dĀ; tak tam klĀbosĀ-me, vedem ĀTMeĀi, usrkĀ;vĀ;me jeĀTMabinku, kdyĀ³/₄ jednou Ālojs z protĀ;ĀĀ- strĀ;nĀ zvedne ruku a zab

ĀŽTeda kluci, ĀTMeknu vĀ;im, volala mi holka, ona studuje v ĀstĀ-, Ā³/₄e za roĀnĀ-kovou prĀ;ci si vybrala mĀ-stnĀ- tisk, prĀ¹/₂ regionĀ;nĀ-. PĀ;trala v mĀ;stskĀ¹/₂m archivu a narazila v jednĀ;ch novinĀ;jch na jmĀĀno tady naĀ;eho "doktora"Ā! Zaujaly ji vĀ;ci kolem pĀTMĀ-rody; vzpomĀ-nĀ;nĀ- policajta na penzi Jana HonzĀ-ka, co jsi s nĀ-m psal. PrĀ¹/₂ docela dobrĀ¹/₂. TakĀ³/₄e kamarĀ;de, to nĀ;im mĀ-Ā³/₄eĀ; nĀ;jakĀ¹/₂ pĀTMĀ-pad vyprĀ;vĀ;t.ĀĀ Tak, co mi zbĀ¹/₂valo, ne?

Jednou takhle sedĀ-me v naĀ;Ā- kavĀ;niĀ;ce, v Ā^ostech laskĀ;me douĀ;ek modrĀĀho portugala. KapitĀ;n HonzĀ-k, policajt na penzi, se na mnĀ; usmĀ-vĀ;j: ĀŽRedaktorskej, mĀ;im pro vĀ;is pĀTMĀ-bĀ;h, kterĀ¹/₂ nĀ;im docela zamotal hlavy, ale je spĀ-Ā Ā^osmĀ;vnĀ¹/₂, i kdyĀ³/₄ poteĀ;e krev.ĀĀ TĀ-m zaĀ;alo HonzĀ-kovo vyprĀ;vĀ;nĀ-. PĀTMĀ-pad, kterĀ¹/₂ pak vyprĀ;vĀ;l, nazval ĀŽVEJCEĀĀ.

Ten rok se kvĀ;ten fakt vyvedl. VĀ;je kvetlo, rodila se mlĀ;Ā;ata vĀ;eho druhu, takĀTMka vesnickĀ; idyla. PĀTMĀ-pad, kterĀ¹/₂ vyprĀ;vĀ;-m, se stal a vĀ;tĀ;inou se bude i odehrĀ;vat tĀĀmĀ;ĀTM na samĀĀm konci mĀ;steĀ;ka, v kolonii rodinnĀ¹/₂ch domkĀ; a nĀ-zkĀ¹/₂ch vilek. U domkĀ; byly zahrĀ;jdky, za domky louky plnĀĀ Ā;Ā;avnatĀĀ trĀ;jvy, je tedy nasnadĀ;, Ā³/₄e tĀĀmĀ;ĀTM kaĀ³/₄dĀ¹/₂ u domku mĀ;l slepiĀ;ky, krĀ;jlĀ-Ā;ky a dalĀ;Ā-vĀ;jelijakou havĀ;Ā;. Zde v kolonii lidĀĀ nevĀ;dĀ;li, co je nuda Ā;i zahĀ;jlka. Kolem svĀ¹/₂ch zahrĀ;jdek a tĀĀ havĀ;ti bylo stĀ;jle co dĀ;lat. Proto na svĀ;j dĀ-la byli hrdi a s vĀ¹/₂pĀ;stky Ā;i chovatelskĀ¹/₂mi Ā^ospĀ;chy se na potkĀ;nĀ- pyĀ;nili.

Na stanici se nic nezmĀ;nilo aĀ³/₄ na to, Ā³/₄e nadstrĀ;jĀ³/₄mistr Hubert byl stĀ;jle nadstrĀ;jĀ³/₄mistr, ale pĀTMbylo strĀ;jĀ³/₄mistrĀ! Jo, uĀ³/₄ jsme byli tĀTMi. TĀTMi jako do mariĀ;jĀ;je. StrĀ;jĀ³/₄mistr NovĀ;jk (nejdĀ;le slouĀ³/₄Ā-cĀ-), strĀ;jĀ³/₄mistr Kocourek, a mĀ;j maliĀ;kost. Vrchnosti se zdĀ;jlo, Ā³/₄e prĀ¹/₂ na takovĀ¹/₂ zapadĀ;jkov je nĀ;is tu aĀ³/₄ aĀ³/₄. My mĀ;li jinĀ¹/₂ nĀ;jzor, ale ten nikoho nezajĀ-mal. Den o kterĀĀm mluvĀ-m, byl jako vymalovanĀ¹/₂. VĀ;elky na kvetoucĀ-ch keĀTMĀ-ch bzuĀ;ely jako o zĀ;jvod, mihnul se sem tam i motĀ¹/₂lek. Jen osvĀ;Ā³/₄ujĀ-cĀ- vĀ;jnek Ā;i oblĀ;jĀ;ek nikde. Ā-Ā-kĀ;im - pohoda. OtevĀTMenĀ;j okna nĀ;im mĀ;la zajistit pĀTMĀ-sun Ā;erstvĀĀho vzduchu, jenĀ³/₄e, to byly marnĀĀ nadĀ;je. UtĀ-rĀ;ime si huby od dlabance, pokuĀTMujeme fasovanĀ¹/₂ partyzĀ;jnky, kdyĀ³/₄ Ā;uk, Ā;uk, ozvalo se nesmĀ;lĀĀ Ā;ukĀ;nĀ- na dveĀTMe. NĀ;kdo houkl ĀŽdĀ;jleĀĀ.

Vstoupil na prvĀ- pohled venkovan. NesmĀ;le se pĀTMedstavil: ĀĀProsĀ-m pĀ;novĀĀ nebo soudruzi, sem BouĀ;ek. BouĀ;ek z poslednĀ-ho domku smĀ;rem... vĀ;jak vy vĀ-te. U domku je zahrada a tak mĀ;ime nĀ;jakĀĀ krĀ;jlĀ-Ā;ky a slepiĀ;ky.ĀĀ

Koukali jsme po sobĀ; a Ā;ekali, co z domkĀTMe vypadne.

UĀ³/₄ kurĀ;jĀ;nĀ;ji pokračĀ;oval: ĀŽMĀ;ime patnĀ;jct slepiĀ;ek, jeĀ;tĀ; pĀTMed mĀ;sĀ-cem sme s MariĀ-, tedy s manĀ³/₄elkou, kaĀ³/₄dĀ¹/₂ den dĀ;jvali do koĀ;jĀ-ku tĀTMinĀ;jct aĀ³/₄ patnĀ;jct vajec.ĀĀ

Stájele náim nedocházelo, o co jde.

Neodradily ho naáje pohledy, a jako nataáenej vypráivá| dájil: âžNo a uá¼ tak dobrej má'sá-c nacházã-me jen tÁ™mi, ÁtyÁ™mi, maximá|nÁ' pÁ't. Deset vajec náim ná'kdo krade! Jo, krade. Kdyby to má'| na svá'domá- ná'jakej dravec Á'i lasiÁ'ka, kuna nebo jinej prevÁ-t, zÁ-staly by stopy, skoÁ™á|pky, rozbitÁ' vejce nebo tak ná'co, Á¼ejo?âœ

To byl argument, kterÁ½ neáilo podcenit. StrÁ¼mistr NovÁ;k ho drobÁtko podojil, jako nemÁ-li na ná'koho podezÁ™enÁ- apod. Velitel, po domluvÁ s NovÁ;kem, ho pak poslal domÁ s tÁ-m, Á¼e se jeÁitÁ' ná'kdo od ná'js zastavÁ-

Potom spustil, Á¼e to sice vypadÁi jako banalita, ale my to nesmÁ-me podcenit, abychom neztratili dÁ-vá'ru a tvÁjÁ™ u má-stná-châœ RozdÁ'lil mezi ná'js Á°koly a dodal: âœKluci, a mrsknÁ'te sebou, nechci má-t ze slepic pomná-k.âœ ChÁjpalí jsme situaci a Ájli ka¼dÁ½ po svÁ© prájci.

NovÁ;k Ájel si popovÁ-dat se sousedy a my s Kocourkem Ájli hodit Á™eÁ s panem farÁjÁ™em. FarÁjÁ™ na malÁom má'steÁku je pÁ™eci taková vrba, Á¼e? Á li a zkusili ÁjtÁ'stÁ-. FarÁjÁ™ ale mlÁ'el, jen rameny krÁ'il, prá½ zpovÁ'dnÁ- tajemstvÁ-. PÁ™i vyptÁvÁjnÁ- se mi zdÁjlo, Á¼e ná'co vÁ-, ale nepovÁ-... jojo, zpovÁ'dnÁ- tajemstvÁ- mu zavÁ™elo klapajdu i pÁ™ed zÁjkonem.

PÁ™i nájvratu vidÁ-me, Á¼e NovÁ;k je ve svÁom Á¼ivlu. VyklÁjdal, Á¼e odchycenÁ- domkaÁ™i o niÁ'em nevÁ'dÁ'li. Narazil ovÁjem na souseda, co bydlÁ- nad domkem BouÁ'ka, a ten mu prozradil, Á¼e uÁ¼ celÁ½ má'sá-c spolu ÁjmÁ-rujou okolÁ-. ZatÁ-m nic, ale furt pokračÁujou. ZÁ-ráli jsme, kdyÁ¼ vyklÁjdal, Á¼e soused je tÁ©Á¼ BouÁ'ek. Á½dnÁ½ pÁ™Á-buzenstvo, jen Á'istÁ' nájhoda. No, a krom jmÁ©na majÁ- i spoelÁ'nÁ©ho konÁ-Á'ka âœ krÁjÁ-ky a slepice. Zajdou obÁ'as i na pivko.

S jejich Á¼enskejma to je ovÁjem trochu jinÁ½ kafe. Marie i Emilka jsou dobrÁ© kamarÁjky. ÁEasto chodÁ- na prochÁjzky, v sezonÁ' jdou spolu na houby, na klestÁ-, a prá½ milujÁ- lesnÁ- zÁjkoutÁ- a hlavnÁ' a nejvÁ-c poeziiâ€! To má' moc neÁilo dohromady, takÁ™ka vesnickÁ½ holky a poezie? Fakt jsem je nepodceÁ'oval, ale divnÁ½ mi to bylo. Tak uvidÁ-me, co pÁ™inesou dalÁjÁ- dnyâ€! To, co vyÁ'enichal NovÁ;k, bylo bezva, zatÁ-m ná'js to vÁjak nikam neposunulo. A tak ná'js dva s Kocourkem napadlo trochu se mrknout, co ty jejich dvÁ' kÁ™epelky opravdu v pÁ™Á-rodÁ' dÁ'lajÁ-. Dva dny ale utekly a milovnice pÁ™Á-rody nevytÁ'hly paty z domova. PrÁjce má'ly nad hlavu.

Á½jdney stres, Á™Á-kÁ se, Á¼e pÁ™ipravenÁ©mu ÁjtÁ'stÁ- pÁ™eje. Byli jsme pÁ™ipraveni, takÁ¼e jsme se i doÁ'kali. Byla to nájhoda Á' osud - ale netrvalo dlouho, a heleme se, milovnice poezie se vydaly do lesnÁ-ho krÁjlovstvÁ-, uvelebily se na dece v chlÁjdku buku, ve skrytu u ÁjumÁ-cÁ-ho potoka. S Kocourkem najednou koukÁjme - jak u vytrÁ¼enÁ- - má-sto knihy bÁjnsnÁ- si navzÁjjem rozepÁ-naly blÁ-zky ... panenka skÁjkavÁj... jo, jsou âœ uhodli jste, ony jsou... Bylo to tak. Nojo, jenÁ¼e ony svÁ© tajemstvÁ- pÁ™i zpovÁ'di vyklopily farÁjÁ™ovi. Co bylo dÁjl a proÁ'? Marie, jak bylo odhaleno pÁ™i nájslednym popovÁ-dÁjnÁ- si s obÁ'ma romantiÁ'kama, od tÁ© doby pÁ't vajec dÁjvala svÁ© Emilce z lÁjsky, a pÁ't, to uÁ¼ uhodneÁj i ty redaktorskej, farÁjÁ™ovi. Myslela, Á¼e tÁ-m bude milost BoÁ¼Á- jistÁ'jÁjÁ-â€!

Dělal už někdy něco navíc - co dodat. I když jsme se snažili, stejně se to proflákl. Byl to poprask, ale už mimo naši pravomoc. Jo a krev - ta fakt tekla. Bouček, ten od Marie, vzal sekeru a v návalu emocí - usekal v něm svým slepicím hlavu. A palek od jejich krve byl toho svědkem.

-doktor-